

rigtigt, at ombudsmanden sagde, at Asbjørn Jensens undersøgelse ikke var uvildig; men der er vel ingen, der forbyder Folketingets medlemmer at tænke selv og læse, hvad ombudsmanden skriver, og også konstatere, at indimellem skriver ombudsmanden noget, der ikke holder vand, men er helt urimeligt.

Når ombudsmanden sagde, at Asbjørn Jensens undersøgelse ikke var uvildig, må man konstatere, at det ikke passer. Ombudsmanden begrundede det med to ting. Ombudsmanden sagde bl.a., at Asbjørn Jensen deltog i nogle samarbejds møder – som det var hans tjenesteplicht – hvor bl.a. denne sag blev drøftet med politiet. Det er også korrekt, og man kan selvfølgelig anlægge den betragtning, at så bør han ikke deltage i disse møder.

Men man må konstatere, at ombudsmanden gør nøjagtig det samme, for efter at han har afleveret sin foreløbige redegørelse til landets justitsminister, kontakter han justitsministeren og beder om at få et møde med ham. Han holder et møde på justitsministerens kontor, og på dette møde drøfter man den foreløbige redegørelse, selv om justitsministeren et par uger efter skal afgive sit svar. Ombudsmanden gør altså nøjagtig det samme, som han kritiserer Asbjørn Jensen for.

Og derfor må han enten konstatere, at han heller ikke selv er uvildig, og derefter trække sig ud af undersøgelsen – det gjorde han ikke – eller også må han selvfølgelig frafalde sin kritik. Det er bare et af de punkter, hvor vi må konstatere, at ombudsmandens rapport ikke lever op til det, man kan sige er en fair og ordentlig sagsbehandling.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil vende mig til fru Sonja Albrinks bemærkninger, for man læser jo gentagne gange i pressen, hvorledes fru Sonja Albrink og hendes parti vil varetage retssikkerheden i Danmark og støtte politiet.

Jeg vil derfor gerne have at vide, om fru Sonja Albrink mener, det er en støtte til dansk politi og en opbakning om den indsats, det øvede på Nørrebro, når man nu lægger navn og stemme til, at delingsførere, ledere af Uropatruljen m.fl. nu skal slæbes igennem den tredje undersøgelse og eventuelt afgive forklaringer i byretten. Er det i realiteten CD's virkelige holdning og støtte til dansk politi og retssikkerheden i Danmark?

Jeg spørger også, om fru Sonja Albrink har sit bagland med sig, når hun støtter, at undersøgelsen – som CD nu altså lægger stemmer til – også skal omfatte de ledelsesmæssige dispositioner, herunder politiets uddannelse, udrustning, beredskab, planlægning m.v. i relation til begivenheder af den art, der fandt sted på Nørrebro. Mener fru Sonja Albrink ikke, at med de meldinger og de initiativer, der er kommet fra Rigspolitichefen med hensyn til udrustning, forbedring af radiomateriel osv., har man gjort, hvad gøres kan i den henseende?

Og så spørger jeg til sidst fru Sonja Albrink, om CD vil lægge stemmer til, når en lille gruppe autonome halvterrorister – det vil jeg tillade mig at kalde dem – nu har været i stand til at afføde en tredje undersøgelse, hvori man vil inddrage en nuværende højesteretsdommer. Jeg har ikke overblik over det, men det har Folketingets ærede formand muligvis, som jeg i parentes bemærket satte stor pris på som justitsminister: Vil CD virkelig lægge navn til, at en flok terrorister skal involvere så mange mennesker, herunder Justitsministeriets øverste embedsmænd, i en ny undersøgelse? Det kalder jeg altså en farce i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Lad mig starte med fru Pia Kjærsgaard. Svaret er: Så snart kommissionen finder det forsvarligt, bliver datoen fastsat.

Til hr. Helge Adam Møller har jeg ikke nogen videre forklaring. Ombudsmanden er kommet med en kritik, og hvis vi, som jeg sagde i mit indlæg, mener noget alvorligt med at have en ombudsmandsinstitution, mener jeg altså også, at vi må tage ombudsmandsinstitutionen til indtægt.

Til hr. Svend Aage Jensby: CD har sit bagland i orden, men som det er fremgået af pressen – hvis det er det, hr. Svend Aage Jensby fisker efter – har vi et medlem i gruppen, fru Addi Andersen, som vil tage endelig stilling til, hvordan hun stemmer, når vi ser lovforslagets endelige udformning ved tredjebehandlingen.

Jeg tror også, jeg roligt kan se politiet i øjnene. Jeg tror, jeg også har opbakning i politiet. Det, vi ønsker med lovforslaget, er at få placeret ansvaret, og det er det, jeg synes, vi skal have gjort.